

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

Kommissionens forordning (EF) nr. 110/1999 af 18. januar 1999 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 1

★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 111/1999 af 18. januar 1999 om almindelige gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2802/98 om et program for levering af landbrugsprodukter til Den Russiske Føderation** 3

Kommissionens forordning (EF) nr. 112/1999 af 18. januar 1999 om levering af korn som fødevarerhjælp 17

Kommissionens forordning (EF) nr. 113/1999 af 18. januar 1999 om levering af flækærter som fødevarerhjælp 20

Kommissionens forordning (EF) nr. 114/1999 af 18. januar 1999 om fastlæggelse af, i hvilket omfang ansøgninger om udstedelse af eksportlicenser indgivet i januar 1999 for oksekødsprodukter, der nyder særbehandling ved indførsel til et tredjeland, kan imødekommes 23

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Kommissionen

1999/42/EF:

★ **Kommissionens beslutning af 22. december 1998 om bekræftelse af de foranstaltninger, der er anmeldt af Østrig i henhold til artikel 6, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(1998) 3940)** 24

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

1999/43/EF:

- * Kommissionens beslutning af 22. december 1998 om principiel anerkendelse af, at det dossier, som er forelagt til grundig behandling med henblik på eventuel optagelse af CGA 279 202 (trifloxystrobin), clefoxydim (BAS 625H), etoxazol og ferriphosphat i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, er fuldstændigt ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(1998) 4355)..... 30

1999/44/EF:

- * Kommissionens afgørelse af 6. januar 1999 i henhold til bestemmelserne i Rådets forordning (EF) nr. 3286/94 om den brasilianske importlicensordning for stålplader (meddelt under nummer K(1998) 4468)..... 32

Berigtigelser

- * Berigtigelse til Kommissionens beslutning 1999/34/EF af 9. december 1998 om fremgangsmåderne i forbindelse med gennemførelse af Rådets direktiv 95/57/EF om indsamling af statistiske oplysninger vedrørende turisme (EFT L 9 af 15.1.1999) 35

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 110/1999

af 18. januar 1999

om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92 af 28. december 1992 om den regningsenhed og de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95 ⁽⁴⁾, særlig artikel 3, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne

for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag;

ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 19. januar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. januar 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24. 12. 1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 198 af 15. 7. 1998, s. 4.

⁽³⁾ EFT L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 18. januar 1999 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	88,0
	204	61,6
	999	74,8
0707 00 05	052	112,5
	053	102,9
	999	107,7
0709 10 00	220	68,8
	999	68,8
0709 90 70	052	136,2
	204	146,3
	628	136,9
	999	139,8
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	35,6
	204	41,6
	212	44,4
	220	37,0
	624	43,6
	999	40,4
0805 20 10	052	34,1
	204	63,3
	999	48,7
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	56,1
	204	61,0
	464	90,0
	624	91,3
	999	74,6
0805 30 10	052	52,1
	600	78,1
	999	65,1
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	052	59,6
	060	43,0
	400	70,0
	404	83,4
	720	90,6
	728	100,8
	999	74,6
	0808 20 50	052
064	55,6	
400	80,6	
720	40,2	
999	81,2	

(¹) Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2317/97 (EFT L 321 af 22. 11. 1997, s. 19). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 111/1999

af 18. januar 1999

om almindelige gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2802/98 om et program for levering af landbrugsprodukter til Den Russiske Føderation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2802/98 af 17. december 1998 om et program for levering af landbrugsprodukter til Den Russiske Føderation, særlig artikel 4, stk. 2, ⁽¹⁾

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2799/98 af 15. december 1998 om den agromonetære ordning for euroen ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge forordning (EF) nr. 2802/98 skal der gennemføres aktioner vedrørende gratis levering af landbrugsprodukter til Rusland; med henblik herpå er det nødvendigt at fastsætte almindelige gennemførelsesbestemmelser, herunder bestemmelser om deltagelse i licitationer, tilslag på leverancer og tilslagsmodtagernes forpligtelser;

leverancerne vedrører uforarbejdede landbrugsprodukter fra interventionslagre, men også produkter i samme produktgruppe, der ikke er disponible på interventionslagrene; der bør tillige fastsættes særlige bestemmelser for levering af forarbejdede produkter; der bør åbnes mulighed for, at betalingen af sidstnævnte sker i form af råvarer fra interventionslagrene;

af hensyn til en tilfredsstillende konkurrence mellem de forskellige operatører i Fællesskabet bør leverancerne af forarbejdede produkter og ligeledes leverancerne af produkter, der ikke er disponible på interventionslagrene, og som skal tilvejebringes på fællesskabsmarkedet, organiseres i to faser, således at der gives særskilt tilslag på fremstillingen af det forarbejdede produkt eller tilvejebringelsen af produktet på markedet og derefter på leveringen på det stadium, der er valgt for leverancen til modtagerlandet;

i medfør af artikel 14 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2808/98 af 22. december 1998 om gennemførelsesbestemmelser for den agromonetære ordning for euroen i landbrugssektoren ⁽³⁾ skal bud, der indgives i forbindelse med en licitation, der gennemføres i henhold til en retsakt vedrørende den fælles landbrugspolitik, udtrykkes i euro; samme forordnings artikel 5, stk. 1, fastsætter, at

den udløsende begivenhed for vekselkursen i sådanne tilfælde er den sidste dag for indgivelse af bud; nævnte artikels stk. 3 og 4 fastsætter de udløsende begivenheder for forskud og sikkerhedsstillelse;

gennemførelsesbestemmelserne skal i øvrigt omfatte et system for kontrol inden udførelsen fra Fællesskabets område og i søhavnene og ved grænseovergangsstederne på produkternes bestemmelsessted samt sikkerhedsstillelse til sikring af, at leverancerne gennemføres korrekt; der skal desuden ved en særlig overtagelsesattest fremlægges bevis for, at de pågældende produkter er overtaget af de russiske myndigheder;

der bør åbnes mulighed for at indrømme en vis tolerance i tilfælde af tab for at tage hensyn til særlige vanskeligheder;

de produkter, som interventionsorganerne ligger inde med til eksport, er omfattet af bestemmelserne i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3002/92 af 16. oktober 1992 om fælles gennemførelsesbestemmelser for kontrol med anvendelse af og/eller bestemmelse for produkter fra intervention ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 770/96 ⁽⁵⁾;

det bør præciseres, at bestemmelserne i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2220/85 af 22. juli 1985 om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen for sikkerhedsstillelse for landbrugsprodukter ⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 3403/93 ⁽⁷⁾, gælder for leverancerne omfattet af denne forordning;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra alle berørte forvaltningskomitéer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Ved gennemførelsen af den gratis levering af landbrugsprodukter til Rusland i medfør af forordning (EF) nr. 2802/98 finder bestemmelserne i denne forordning anvendelse, jf. dog de supplerende bestemmelser fastsat i forordningerne om åbning af licitationer med henblik på tildeling af særlige leverancer.

⁽¹⁾ EFT L 349 af 24. 12. 1998, s. 12.

⁽²⁾ EFT L 349 af 24. 12. 1998, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 349 af 24. 12. 1998, s. 36.

⁽⁴⁾ EFT L 301 af 17. 10. 1992, s. 17.

⁽⁵⁾ EFT L 104 af 27. 4. 1996, s. 13.

⁽⁶⁾ EFT L 205 af 3. 8. 1985, s. 5.

⁽⁷⁾ EFT L 310 af 14. 12. 1993, s. 4.

Artikel 2

1. Omkostningerne ved levering af produkter udtaget fra interventionslagre eller tilvejebragt på fællesskabsmarkedet indtil de i licitationsbekendtgørelsen fastsatte søhavne og grænseovergangssteder, hvor modtageren overtager dem, fastlægges ved licitation.

- a) Omkostningerne kan vedrøre levering af produkter ab interventionsorganets lager, fra lasterampen eller på transportmiddel indtil overtagelsesstedet på det fastsatte leveringsstadium.
- b) Omkostningerne kan vedrøre levering af et produkt ab et lager eller en havn eller en banegård i Fællesskabet, på transportmiddel, indtil overtagelsesstedet på det fastsatte leveringsstadium.

2. Licitationen kan vedrøre den mængde produkter, der fysisk skal udtages fra interventionslagrene som betaling for levering af forarbejdede produkter, der tilhører samme produktgruppe. I så fald vedrører omkostningerne bl.a. forarbejdning, emballering og mærkning af de produkter, der skal leveres på det i licitationsbekendtgørelsen fastsatte leveringsstadium, i overensstemmelse med de særlige licitationsbestemmelser.

3. Licitationen kan vedrøre fastlæggelse af omkostningerne ved levering af produkter, der skal tilvejebringes på fællesskabsmarkedet. For en sådan leverance omfatter omkostningerne bl.a. produktets pris og omkostningerne ved emballering og mærkning af de produkter, der skal leveres på det i licitationsbekendtgørelsen fastsatte leveringsstadium, i overensstemmelse med de særlige licitationsbestemmelser.

Artikel 3

Fysiske personer, der er statsborgere i en medlemsstat og er etableret i Fællesskabet, og selskaber, der er oprettet i henhold til en medlemsstats lovgivning og har deres vedtægtsmæssige hovedsæde, deres centrale administration eller deres hovedvirksomhed i en medlemsstat, kan på ensartede vilkår deltage i licitationerne.

Artikel 4

1. Buddene indgives skriftligt til det interventionsorgan og den adresse, der er anført i licitationsbekendtgørelsen, senest på den dato og det tidspunkt, der er fastsat deri.

Buddene skal anbringes i en forsegleet kuvert, der anbringes inden i en anden forsegleet kuvert. På den inderste kuvert anføres foruden den adresse, der er nævnt i licitationsbekendtgørelsen, nummeret på den forordning, hvorved licitationen er åbnet, samt følgende angivelse: »Soumission de (den bydendes firmanavn). A n'ouvrii que par la commission d'ouverture des offres«.

Bud, der fremsendes pr. fax, telex eller elektronisk post, kan ikke komme i betragtning.

2. Buddene åbnes offentligt, og det pågældende organ oplyser for hvert parti alt efter tilfældet buddenes beløb eller mængder.

3. Interventionsorganerne sikrer sig, at de bydende og de mellemmand, der er nævnt i deres bud, har finansiel og teknisk kapacitet til at opfylde forpligtelserne vedrørende de leverancer, for hvilke de indgiver bud.

Artikel 5

1. For at komme i betragtning skal budet:

- a) indeholde en præcis henvisning til forordningen om åbning af den særlige licitation samt nummeret på det parti, det vedrører
- b) indeholde navn og adresse på den bydende, der er etableret i Fællesskabet, samt dennes momsregistreringsnummer telex- og/eller faxnummer
- c) vedrøre et enkelt parti og hele dette parti (nettovægt)
- d) udtrykke de forskellige tilbudsbeløb i euro, når det drejer sig om licitationer omhandlet i artikel 2, stk. 1 og 3
- e) i tilfælde af anvendelse af artikel 2, stk. 1, litra a) eller b):
  - 1) angive det beløb pr. ton, bruttovægt, som tilbydes for hvert enkelt bestemmelsessted under hensyntagen til alle de forskellige mulige afgangsteder, der er nævnt i licitationsbekendtgørelsen
  - 2) indeholde navn og adresse på alle de speditører og mellemmand, der anvendes til gennemførelse af leverancen, såvel på Fællesskabets område som i tredjelande
  - 3) angive, hvilke transportmidler der vil blive anvendt, med specificering af deres kapacitet
  - 4) angive den fulgte rute, herunder grænseovergangssteder og eventuelle steder, hvor der omlades fra et transportmiddel til et andet; i dette tilfælde skal den bydende skriftligt forpligte sig til at meddele disse steder og datoerne for omladningerne mindst tre dage i forvejen samt de sandsynlige datoer for de vigtigste begivenheder, navnlig indladning og ankomst til bestemmelsesstedet
  - 5) nøjagtigt angive buddets fordeling efter de i bilag II anførte punkter
  - 6) indeholde den bydendes forpligtelse til som tilslagsmodtager at fremlægge den originale police for den forsikring, der er tegnet til dækning af alle risici i forbindelse med transporten.

f) i tilfælde af anvendelse af artikel 2, stk. 2, for en risleverance indeholde:

- 1) oplysning om den foreslåede produktmængde, udtrykt i tons (nettovægt), som udtages pr. ton (nettovægt) forarbejdet produkt, der skal leveres, på de betingelser og det leveringsstadium, der er fastsat i licitationsbekendtgørelsen
- 2) nøjagtig adresse på det eller de steder, varen oplagres inden forsendelse
- 3) navn og adresse på alle mellemmand og speditører, der medvirker ved transaktionen
- 4) det beløb pr. ton (nettovægt) og pr. dag, der kræves til dækning af alle omkostninger (oplagring, forsikring, bevogtning, sikkerhedsstillelse osv.), såfremt transportørens overtagelse ikke kan finde sted inden for den fastsatte frist

g) i tilfælde af anvendelse af artikel 2, stk. 3, for en svinekødsleverance indeholde:

- 1) angivelse af det tilbudte beløb pr. ton (nettovægt) under hensyntagen til omkostningerne ved forarbejdning, emballering og transport til det i licitationsbekendtgørelsen fastsatte leveringsstadium
- 2) nøjagtig adresse på det eller de steder, varen oplagres inden forsendelse
- 3) navn og adresse på alle mellemmand og speditører, der medvirker ved transaktionen
- 4) det beløb pr. ton (nettovægt) og pr. dag, der kræves til dækning af alle omkostninger (oplagring, forsikring, bevogtning, sikkerhedsstillelse osv.), såfremt transportørens overtagelse ikke kan finde sted inden for den fastsatte frist

h) være ledsaget af bevis for, at den bydende til fordel for det interventionsorgan, der er udpeget til at modtage buddene, har stillet en licitationssikkerhed for det i licitationsbekendtgørelsen fastsatte enhedsbeløb i overensstemmelse med afsnit III, artikel 8, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2220/85. Beviset fremlægges i form af det originale eksemplar af det dokument, der er udstedt af det finansielle organ, der stiller sikkerheden, og udfærdiget i overensstemmelse med bilag III

i) være ledsaget af originaleksemplaret af det pågældende finansielle organs garantier, der er godkendt af medlemsstaterne skriftlige erklæring om stillelse af den i artikel 7 omhandlede sikkerhed for levering, udfærdiget i overensstemmelse med bilag III.

De i denne forordning omhandlede sikkerheder skal stilles af kreditinstitutter, der er anført i listen, udarbejdet af Kommissionen⁽¹⁾ i overensstemmelse med artikel 3,

stk. 7, og artikel 10, stk. 2, i Rådets direktiv 77/780/EØF⁽²⁾.

2. Et bud, der ikke opfylder bestemmelserne i denne artikel og i givet fald de supplerende bestemmelser i forordningen om åbning af en særlig licitation, eller som indeholder andre betingelser end de fastsatte, kan ikke komme i betragtning.

3. Buddene skal være gyldige i en periode på femten dage fra den sidste dag i perioden for indgivelse af bud.

4. Et indgivet bud kan hverken ændres eller tilbagekaldes.

Artikel 6

1. Det eller de berørte interventionsorganer sender inden for 24 timer efter afslutningen af perioden for indgivelse af bud pr. fax eller skriftlig telekommunikation Kommissionen en meddelelse, der med henvisning til forordningen om åbning af licitationen for hvert parti indeholder:

1) navn og adresse på de bydende, der har indgivet bud, som kan komme i betragtning i medfør af bl.a. artikel 3, 4 og 5

2) og for hvert bud, der kan komme i betragtning, alt efter tilfældet det tilbudte beløb eller den tilbudte mængde.

2. På grundlag af de modtagne bud kan det for hvert parti besluttes:

— at der ikke gives tilslag, eller

— at leveringen alt efter tilfældet tildeles på grundlag af den tilbudte pris eller den tilbudte mængde.

3. Kommissionen underretter snarest tilslagsmodtageren og det interventionsorgan, der har modtaget det valgte bud, om tildelingen af leveringen. Den meddeler de berørte interventionsorganer de oplysninger om det valgte bud, der er nødvendige for at lette gennemførelsen af leverancen.

4. De interventionsorganer, der har modtaget bud, underretter snarest, eventuelt pr. fax eller elektronisk post, de bydende om resultatet af deres deltagelse i licitationen.

5. Det i stk. 3 nævnte interventionsorgan meddeler straks Kommissionen tilslagsmodtagerens fuldstændige bud.

Artikel 7

1. For en levering omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a) eller b), stiller tilslagsmodtageren mindst tre arbejdsdage inden udtagningen en sikkerhed for levering på et beløb svarende til de mængder, der skal udtages til hvert skib eller hvert bestemmelsessted, multipliceret med det i licitationsbekendtgørelsen fastsatte enhedsbeløb.

⁽¹⁾ EFT C 237 af 28. 7. 1998, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 322 af 17. 12. 1977, s. 30.

2. For en levering omhandlet i artikel 2, stk. 2, stiller tilslagsmodtageren senest fem arbejdsdage efter meddelelsen om tilslaget en sikkerhed for levering på et beløb svarende til de nettomængder, der skal overtages for hvert parti, multipliceret med det i licitationsbekendtgørelsen fastsatte enhedsbeløb.

3. For en levering omhandlet i artikel 2, stk. 3, stiller tilslagsmodtageren senest fem arbejdsdage efter tilslaget en sikkerhed for levering på et beløb svarende til 10 % af budet multipliceret med de nettomængder, der skal leveres.

4. Sikkerheden for levering stilles i overensstemmelse med afsnit III, artikel 8, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2220/85 til fordel for det i artikel 4 nævnte interventionsorgan, der varetager betalingen.

Beviset for stillelse af sikkerheden for levering fremlægges i form af originaleksemplaret af det dokument, der er udstedt af det finansielle organ, der stiller sikkerheden, og udfærdiget i overensstemmelse med bilag III.

Artikel 8

1. Bortset fra *force majeure* bærer tilslagsmodtageren alle risici for varen, herunder tab og forringelse, indtil det stadium, der er fastsat for leveringen.

2. Den tilslagsmodtager, der er ansvarlig for transporten, effektuerer leveringen på transportmidler, der frembyder passende sikkerhed, herunder sundhedsmæssig sikkerhed, for, at varen bevares og transporteres tilfredsstillende. For en søtransports vedkommende skal de anvendte skibe være indplaceret i de internationale klassificeringsregistres øvre kategori.

3. Opstår der vanskeligheder under gennemførelsen af leverancen efter tilslagsmodtagernes overtagelse af produkterne og bortset fra nødstilfælde, kan alene Kommissionen give instrukser med henblik på at lette leverings fortsættelse.

4. Kommissionen kan for at tage hensyn til særlige vanskeligheder efter anmodning fra det berørte interventionsorgan indrømme en tolerance for tab, der ikke kan identificeres.

Artikel 9

1. Tilslagsmodtageren underkaster sig inden udførelsen fra Fællesskabets område al kontrol, der anmodes om og udføres af eller for Kommissionen i forbindelse med produktion eller emballering eller oplagring eller indlad-

ning. Kontrollen vedrører leverancens mængde, kvalitet, sundhedsmæssige tilstand, emballering og mærkning. Resultaterne af denne kontrol kan gøres gældende over for alle deltagende parter, forudsat at disse har haft lejlighed til at overvære den.

Det organ, der varetager kontrollen, beholder ved prøveudtagning supplerende prøver for Kommissionens regning med henblik på eventuelle senere indsigelser.

Efter kontrollen udstedes der en attest om overensstemmelse eller manglende overensstemmelse til tilslagsmodtageren.

2. Er kvaliteten af den vare, interventionsorganet eller leverandørerne har stillet til rådighed til de i artikel 2, stk. 2 og 3, omhandlede leverancer, ikke i overensstemmelse med de normer, der er fastsat i licitationsbekendtgørelsen, underretter det organ, der varetager kontrollen, straks Kommissionen derom, og indladningen indstilles.

3. Er den vare, interventionsorganet stiller til rådighed, ikke i overensstemmelse med de mindstenormer, der er fastsat for interventionsopkøb, og for oksekøds vedkommende normerne for interventionsoplagring, stiller interventionsorganet straks en vare til rådighed, der opfylder forskrifterne for leverancen.

Interventionsorganet bærer de ekstraomkostninger, der påløber for tilslagsmodtagerne (ekstra transportomkostninger, overlidgetid osv.).

Ved anvendelse af dette stykke gælder bestemmelserne i artikel 2, stk. 3, litra c), i Kommissionens forordning (EF) nr. 3597/90 (¹).

4. Er den vare, leverandørerne har leveret til leverancer omhandlet i artikel 2, stk. 2 og 3, ikke i overensstemmelse med kvaliteten fastsat i licitationsbekendtgørelsen, bærer disse leverandører de ekstra omkostninger, der påløber for transporttilslagsmodtageren, jf. dog artikel 12, stk. 2.

5. For leverancer af okse- og svinekød underkaster tilslagsmodtageren sig den kontrol, der anmodes om og udføres af de af modtagerlandet udpegede agenter på Fællesskabets område.

6. Det organ, der varetager kontrollen, lader transportmidlerne plombere ved pålæsningen. Ved omladning kontrollerer det af Kommissionen udpegede organ, at plomberne på de transportmidler, der er ankommet til omladningsstedet, er intakte, og det foretager plombering af de nye transportmidler, der anvendes efter omladningen.

7. Tilslagsmodtageren underkaster sig i de søhavne og ved de grænseovergangssteder på det bestemmelsessted, der er anført i licitationsbekendtgørelsen, enhver kontrol, der anmodes om og udføres af eller for Kommissionen.

(¹) EFT L 350 af 14. 12. 1990, s. 1.

Efter denne kontrol udstedes der til tilslagsmodtageren en attest om overensstemmelse eller manglende overensstemmelse med nærmere angivelse af den udførte kontrol og dens resultater. Det organ, der varetager kontrollen, fremsender denne attest til Kommissionen.

8. Udgifterne til kontrollen afholdes af Fællesskabet, dog med undtagelse af udgifterne til den i stk. 5 omhandlede kontrol.

Artikel 10

1. Betalingsanmodningen for leveringen forelægges det i artikel 4 omhandlede interventionsorgan senest to måneder efter afslutningen af den periode, der i licitationsbekendtgørelsen er fastsat til leveringen. Overholdes denne bestemmelse ikke, nedsættes betalingens beløb med 10 %, medmindre der foreligger *force majeure*. Der anvendes en nedsættelse på 5 % for hver yderligere måneds forsinkelse.

2. Betalingsanmodningen ledsages af følgende bilag:

a) i tilfælde af anvendelse af artikel 2, stk. 1, litra b):

- en kopi af transportdokumenterne
- originaleksemplaret af den overtagelsesattest, der er udstedt af modtagerlandets repræsentant som omhandlet i bilaget til forordningen om åbning af licitationen for leverancen. Dette dokument udfærdiges i overensstemmelse med bilag I og påtegnes af det organ, der varetager kontrollen på leveringsstadium.
- den overensstemmelsesattest på leveringsstadium, der er omhandlet i artikel 9, stk. 7

b) i tilfælde af anvendelse af artikel 2, stk. 1, litra a), skal anmodningen foruden af de i litra a) nævnte dokumenter også være ledsaget af:

- den i artikel 14, stk. 1, nævnte eksportlicens
- det i artikel 14, stk. 2, nævnte administrative enhedsdokument og kontroldokument.

3. For en leverance omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a) eller b), foretages betaling for budet på grundlag af den mængde, der er anført i overtagelsesattesten udstedt af modtagerlandets repræsentant. Dette dokument udfærdiges i overensstemmelse med bilag I og påtegnes af det organ, der varetager kontrollen på leveringsstadiet.

4. For en leverance omhandlet i artikel 2, stk. 2, stilles den mængde af interventionsproduktet, der er givet tilslag for, til rådighed for tilslagsmodtageren mod fremlæggelse af bevis for stillelse af sikkerheden i henhold til artikel 7, stk. 1.

5. For en leverance omhandlet i artikel 2, stk. 3, foretages betaling for budet fra tilslagsmodtageren for tilvejebringelsen af produktet mod fremlæggelse af den i overensstemmelse med bilag V udfærdigede udtagesattest,

der er udstedt af den udpegede transportør efter fuldstændig inladdning af partiet.

6. Hvis modtagerens repræsentants overtagelse af leverancen på leveringsstadiet forsinkes af grunde, som ikke kan tilskrives tilslagsmodtageren, godtgør modtagerlandet de for tilslagsmodtageren påløbne ekstraomkostninger på grundlag af bilag.

Artikel 11

1. I forbindelse med licitationssikkerheden er de primære krav som omhandlet i artikel 20 i forordning (EØF) nr. 2220/85:

- a) at budet ikke kan tilbagekaldes
- b) at sikkerheden for levering stilles i overensstemmelse med artikel 7
- c) for en leverance omhandlet i artikel 2, stk. 2, desuden, at de tildelte mængder udtages fysisk fra interventionslagrene. Ved udløbet af fristen for udtagningen fortabes sikkerheden for de endnu ikke udtagne mængder, jf. artikel 23, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2220/85; endvidere reduceres den mængde, der skal udtages, med 10 % for hver måneds forsinkelse.

2. Licitationssikkerheden frigives:

- hvis budet ikke antages
- for leverancer omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a) eller b), og artikel 2, stk. 3, mod forelæggelse af bevis for, at sikkerheden for levering er stillet i overensstemmelse med artikel 7
- for en leverance omhandlet i artikel 2, stk. 2, mod forelæggelse af en af interventionsorganet udstedt attest for udtagelse af hele den mængde, der er givet tilslag for.

Artikel 12

1. I forbindelse med sikkerheden for levering er det primære krav som omhandlet i artikel 20 i forordning (EØF) nr. 2220/85 levering af hele produktmængden i en kvalitet, der alt efter tilfældet ikke afviger væsentligt fra den kvalitet:

- der blev konstateret ved udtagningen fra interventionslageret, når det drejer sig om en leverance efter artikel 2, stk. 1, litra a)
- der blev konstateret ved transportørens overtagelse af leverancen, når det drejer sig om en leverance efter artikel 2, stk. 1, litra b)
- der blev fastsat i licitationsbekendtgørelsen, når det drejer sig om en leverance efter artikel 2, stk. 2) og 3).

2. Sikkerheden for levering frigives, når tilslagsmodtageren fremlægger bevis for, at han har gennemført leveringen i overensstemmelse med betingelserne i denne forordning og den særlige licitationsforordning.

Dette bevis fremlægges:

a) for en leverance omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a) eller b), i form af de dokumenter, der alt efter tilfældet er nævnt i artikel 10, stk. 2, litra a) eller b).

Sikkerheden fortabes for de mængder, for hvilke beviset ikke fremlægges.

b) for leverancer omhandlet i artikel 2, stk. 2, og 3, i form af:

— den af transportøren udstedte udtagesattest udfærdiget i overensstemmelse med bilag V

— den i artikel 14 omhandlede eksportlicens

— det i artikel 14, stk. 2, omhandlede administrative enhedsdokument og kontroldokument.

Sikkerheden fortabes:

— for de mængder, der ikke opfylder de for leverancen fastsatte betingelser

— for de mængder, der er gået tabt bl.a. som følge af en emballage, der ikke er egnet til den planlagte transportform

— med 1 EUR pr. ton og pr. dag multipliceret med de ikke indladede mængder, når det konstateres, at den i licitationsbekendtgørelsen fastsatte lasterate ikke er overholdt.

3. Hvis der konstateres forsinkelser i forbindelse med transportørens overtagelse eller transportørens eller forarbejdningsvirksomhedens levering, fortabes sikkerheden for levering for de mængder, der ikke er blevet overtaget, eller som er leveret efter fristens udløb, med 0,75 EUR pr. ton og pr. dags forsinkelse. Fra den ellefte forsinkelsesdag fratrækkes der 1 EUR pr. ton og yderligere dags forsinkelse. Disse bestemmelser anvendes, når tilslagsmodtageren bærer ansvaret for den forsinkede levering eller overtagelse.

4. I forbindelse med en leverance omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a) eller b), frigives sikkerheden for levering på ovenstående betingelser eller i trancher på 20 %, hver gang der fremlægges bevis for, at 20 % af mængderne i et parti er leveret uden betydelig afvigelse fra det produkt, der blev overtaget på interventionslageret eller på det i licitationsbekendtgørelsen fastsatte overtagesstadium.

Artikel 13

Som led i anvendelsen af artikel 2, stk. 1, litra a) eller b), kan tilslagsmodtageren efter egen anmodning modtage et acontobeløb på 90 % af det beløb, der fremkommer ved at multiplicere de overtagne nettomængder for hvert produkt, hvert bestemmelsessted og hver leveringsdato med de enhedsbeløb, der er anført i hans bud.

Acontobeløbet udbetales mod fremlæggelse af den i overensstemmelse med bilag V eller VI udfærdigede udtagesattest udstedt af interventionsorganet i den medlemsstat, der har produktet, eller af tilslagsmodtageren for fremstillingen af det forarbejdede produkt eller tilvejebringelsen af produktet på fællesskabsmarkedet og mod fremlæggelse af bevis for, at der er stillet en sikkerhed for acontobetaling for et beløb svarende til det acontobeløb, der skal udbetales, til fordel for det interventionsorgan, der foretager betalingen. Sikkerheden stilles i overensstemmelse med bilag III.

Artikel 14

1. I rubrik 20 i de eksportlicenser, der ansøges om og udstedes til gennemførelse af leverancerne, anføres:

— »Rådets forordning (EF) nr. 2802/98. Ingen anvendelse af eksportrestitutioner«.

2. I det administrative enhedsdokument og det kontroldokument, der udstedes i medfør af artikel 3 i forordning (EØF) nr. 3002/92, anføres:

— »Kommissionens forordning (EF) nr. 111/1999 om almindelige gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2802/98 om et program for levering af landbrugsprodukter til Den Russiske Føderation. Ingen anvendelse af eksportrestitutioner«.

Artikel 15

Operatøren får efter egen anmodning fra det i artikel 4 omhandlede interventionsorgan på engelsk eller russisk meddelt de relevante bestemmelser, der er fastsat i aftalememorandummet indgået mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Russiske Føderation, og som gælder for de licitationer om særlige leverancer, der åbnes til gennemførelse af forordning (EF) nr. 2802/98.

Artikel 16

De Europæiske Fællesskabers Domstol har kompetence til at afgøre enhver tvist som følge af gennemførelsen af, den manglende gennemførelse af eller fortolkningen af de nærmere bestemmelser vedrørende de leveringer, der gennemføres i henhold til denne forordning.

Artikel 17

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. januar 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG I a)

Transport ad søvejen

Forordning (EF) nr. 111/1999

OVERTAGELSESATTEST

Undertegnede .....
(navn/fornavn/stilling)

der handler på vegne af .....

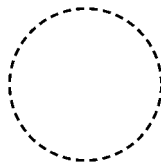
bekræfter at have overtaget de nedenfor anførte varer:

Produkt:	
Emballering:	
Samlet mængde i tons — (netto): — (brutto):	
Antal sække (ris/mælkepulver): kartoner (udbenet oksekød):	
Sted og dato for overtagelsen:	
Skibets navn:	
Numre på plomberne ved ankomst:	
Navn og adresse på den ansvarlige transportvirksomhed	

Navn og adresse på overvågningsfirmaet .....
Den stedlige repræsentants navn og underskrift .....

Bemærkninger eller forbehold:

.....
.....

.....
Modtagerens underskrift og stempel

BILAG I b)

Transport pr. jernbane eller lastbil

forordning (EF) nr. 111/1999

Tog nr. ....

Attest for overtagelse ved jernbanevognenes eller lastbilernes ankomst til de angivne grænseovergangssteder

Undertegnede .....
(navn/fornavn/stilling)

der handler på vegne af .....

bekræfter at have overtaget de nedenfor anførte varer:

Type produkt: .....

Sted og dato for overtagelsen: .....

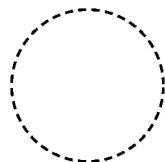
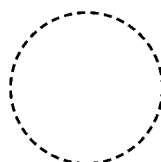
Jernbanevognenes og lastbilernes registreringsnumre	Plombernes numre	Mængde (nettovægt)	Dato for grænseoverskridelse	Mængder (!) Underskrift og bemærkninger
1	.....	.....	.....	.....
2	.....	.....	.....	.....
3	.....	.....	.....	.....
4	.....	.....	.....	.....
5	.....	.....	.....	.....
6	.....	.....	.....	.....
7	.....	.....	.....	.....
8	.....	.....	.....	.....
9	.....	.....	.....	.....
10	.....	.....	.....	.....
(!) Udfyldes for jernbanevogne eller lastbiler, der er kontrolleret, med angivelse af den konstaterede vægt.				

Navn og adresse på transportvirksomheden: .....

Navn og adresse på overvågningsfirmaet: .....

Bemærkninger og forbehold: .....

Overvågningsfirmaets repræsentant

.....
(navn, underskrift og stempel).....
Modtagerens underskrift og stempel

*BILAG II***Fordeling af budet i EUR/ton**

Anvendelse af artikel 5, stk. 1, litra e), nr. 5, i forordning (EF) nr. 111/1999

1. Omkostninger ved håndtering og lastning
2. Forsendelsesomkostninger
3. Omkostninger i forbindelse med FOB
4. Omkostninger ved søtransport
5. Omkostninger ved losning med anbringelse på jernbanevogne
6. Omkostninger ved jernbanebefordring inden omladning
7. Omkostninger ved omladning på jernbanevogne
8. Omkostninger ved jernbanebefordring efter omladning indtil den russiske grænse
9. Omkostninger ved landtransport indtil den russiske grænse
10. Omkostninger ved landtransport i lastbil på russisk område
(Jf. teknisk bilag til memorandummet)
11. Omkostninger ved transportforsikring
12. Omkostninger ved sikkerhedsstillelser
13. Administrative omkostninger (attester, dokumenter, tolldokumenter osv.)
14. Diverse omkostninger

I alt EUR/ton .....

---

*BILAG III***Sikkerhedsstillelse**

Sikkerhed for tilslag (*) nr. .... (artikel 5, stk. 1, litra h), i forordning (EF) nr. 111/1999)

Levering (*) nr. .... (artikel 7 i forordning (EF) nr. 111/1999)

Acontobeløb (*) nr. .... (artikel 13 i forordning (EF) nr. 111/1999)

Kommissionens forordning (EF) nr. ..../.... af .../.../....⁽¹⁾

Bydende:

Vare/mængde:

Bestemmelsessted:

Sikkerhedens størrelse:

Undertegnede (bankens navn og adresse), repræsenteret ved ..... (stilling), erklærer, at vi personligt og solidarisk over for og til fordel for følgende interventionsorgan ..... (adresse) hæfter for et beløb på indtil:

Valuta + beløb i tal
(Beløb og valuta med bogstaver)

med henblik på at garantere, at firmaet ..... (navn og adresse) vil opfylde de forpligtelser, der følger af licitationen af ...../...../..... vedrørende ..... (licitationsforordningens nummer og titel).

Denne sikkerhed:

1. er gyldig uden tidsbegrænsning
2. betales til interventionsorganet på dettes første anmodning ledsaget af en simpel erklæring om, at firmaet ..... ikke har opfyldt sine forpligtelser
3. frigives af interventionsorganet alene i kraft af:
  - tilbagesendelse af originaleksemplaret af denne sikkerhedsstillelse
  - udtrykkelig frigivelse (eventuelt delvis) fra interventionsorganets side.

Udfærdiget i ....., den ..../...../.....

Der vedlægges en liste over de personer, der har beføjelse til at undertegne sikkerhedsstillelser, med en prøve på deres underskrift.

(*) Afhængigt af, hvad der er relevant.

(¹) Forordning om åbning af licitation.

*BILAG IV***Forpligtelse til at stille sikkerhed for levering**

I henhold til artikel 7 i forordning (EF) nr. 111/1999

Bydende: .....

Parti nr.: .....

Vare/mængde: .....

Sikkerhedens størrelse: .....

Banken ..... (bankens navn og adresse), repræsenteret ved .....
(stilling), forpligter sig uigenkaldeligt til sammen med firmaet ..... (navn), at stille en fælles og
solidarisk leveringssikkerhed for et beløb på ..... EUR til fordel for interventionsorganet
..... (adresse) i tilfælde af, at firmaet bliver tilslagsmodtager.

Sikkerheden vil blive stillet i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, litra i), og artikel 7 i forordning (EF) nr.
111/1999 og med samme forordnings bilag IV.

.....
(Underskrift)

_____

BILAG V

UDTAGELSESATTEST

(levering i henhold til artikel 2, stk. 2 eller 3, i forordning (EF) nr. 111/1999)

Undertegnede .....
(navn/fornavn/stilling)

der handler på vegne af .....

bekræfter af have overtaget de nedenfor anførte varer:

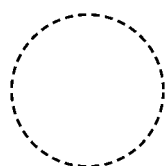
Produkt:	
Emballering:	
Antal sække:	
Samlet mængde i tons: — netto: — brutto:	
Sted og dato for overtagelsen:	
Skibets navn:	

Overvågningsfirmaets navn og adresse: .....

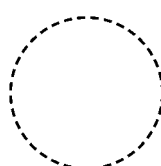
Den stedlige repræsentants navn og underskrift: .....

Bemærkninger eller forbehold:

.....
.....
.....

.....
Producentens underskrift (*)
og stempel

.....
Transportørens underskrift og stempel

Attesten udstedes i to eksemplarer, en til producenten til brug ved frigivelsen af leveringssikkerheden og den anden til transportøren til brug ved anmodning om acontobeløb, jf. artikel 13 i forordning (EF) nr. 111/1999.

(*) Operatør med ansvar for forarbejdningen eller tilvejebringelsen på markedet.

BILAG VI

UDTAGELSESATTEST
for produkter fra interventionslagre

(Levering i henhold til artikel 2, stk. 1 a) eller 2 i forordning (EF) nr. 111/1999)

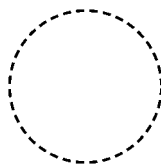
Lager: .....

Forordning om licitation: (EF) nr. ....

Produkt: .....

Parti nr.: .....

Type produkt og udtagelsesdato	Mængde
I alt	

.....
(Dato, stempel samt lagerholders underskrift)

_____

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 112/1999
af 18. januar 1999
om levering af korn som fødevarehjælp

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1292/96 af 27. juni 1996 om fødevarehjælpspolitik og fødevarehjælpsforvaltning og om særlige aktioner til støtte for fødevarerikigheden⁽¹⁾, særlig artikel 24, stk. 1, litra b), og ud fra følgende betragtninger:

Den nævnte forordning indeholder en liste over de lande og organer, der kan modtage fællesskabsbistand, og fastsætter de generelle kriterier for transport af fødevarehjælpen ud over fob-stadiet;

som følge af flere afgørelser vedrørende tildeling af fødevarehjælp har Kommissionen tildelt visse modtagere korn;

disse leveringer bør foretages i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2519/97 af 16. december 1997 om almindelige bestemmelser for tilvejebringelse i Fællesskabet af produkter, der i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1292/96 skal

leveres som led i Fællesskabets fødevarehjælp⁽²⁾; det er blandt andet nødvendigt at præcisere frister og leveringsbetingelser samt den fremgangsmåde, der skal følges ved bestemmelsen af de heraf følgende omkostninger —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Med henblik på levering som fødevarehjælp til de i bilaget anførte modtagere skal der i Fællesskabet tilvejebringes korn efter bestemmelserne i forordning (EF) nr. 2519/97 og på de i bilaget anførte betingelser. Tildeling af leveringerne sker ved licitation.

Den bydende anses for at være bekendt med de generelle og særlige betingelser og for at have accepteret dem. Enhver anden betingelse eller ethvert forbehold i hans bud anses for ikke at være skrevet.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. januar 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 166 af 5. 7. 1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 346 af 17. 12. 1997, s. 23.

BILAG

PARTI A

1. **Aktion nr.:** 86/98.
2. **Modtager** ⁽²⁾: World food Programme (WFP), via Cristoforo Colombo 426, I-00145 Roma
tlf. (39-6) 6513 2988; fax 6513 2844/3; telex 626675 WFP I.
3. **Modtagerens repræsentant:** udpeges af modtageren.
4. **Bestemmelsesland:** Kenya.
5. **Produkt, der skal tilvejebringes:** mel af blød hvede.
6. **Samlet mængde (tons netto):** 5 000.
7. **Antal partier:** 1.
8. **Produktets karakteristika og kvalitet** ⁽³⁾ ⁽⁴⁾: se EFT C 114 af 29. 4. 1991, s. 1 (II B 1 a)).
9. **Emballering** ⁽⁷⁾: se EFT C 267 af 13. 9. 1996, s. 1 (2.2.A 1.d, 2.d og B.1).
10. **Etikettering eller mærkning** ⁽⁶⁾: se EFT C 114 af 29. 4. 1991, s. 1 (II B 3).
  - sprog, der skal benyttes ved mærkningen: engelsk
  - Yderligere angivelser: —
11. **Den måde, produktet tilvejebringes på:** Fællesskabets marked.
12. **Forudset leveringsstadium:** frit afskibningshavn, fob stuvet.
13. **Alternativt leveringsstadium:** —
14. a) **Afskibningshavn:** —
b) **Lasteadresse:** —
15. **Lossehavn:** —
16. **Bestemmelsessted:** —
  - transithavn eller -lager: —
  - transportvej over land: —
17. **Periode eller sidste dato for levering på det forudsete stadium:**
  - første frist: fra 22. 2. til 14. 3. 1999
  - anden frist: fra 8. til 28. 3. 1999.
18. **Periode eller sidste dato for levering på det alternative stadium:**
  - første frist: —
  - anden frist: —
19. **Frist for indgivelse af bud (klokken 12, Bruxelles-tid):**
  - første frist: 2. 2. 1999
  - anden frist: 16. 2. 1999.
20. **Budsikkerhedens størrelse:** 5 EUR ( )/ton
21. **Adresse for indsendelse af bud og budsikkerheder** ⁽¹⁾: Bureau de l'aide alimentaire, Attn. Mr T. Vestergaard, Bâtiment Loi 130, bureau 7/46, rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel, telex 25670 AGREC B; fax (32-2) 296 70 03 / 296 70 04 (udelukkende).
22. **Eksportrestitution** ⁽⁴⁾: restitutionen anvendelig den 29. 1. 1999, fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2753/98 (EFT L 345 af 19. 12. 1998, s. 23).

Noter:

- (¹) Yderligere oplysninger: André Debongnie (tlf. (32-2) 295 14 65)
Torben Vestergaard (tlf. (32-2) 299 30 50).
- (²) Leverandøren retter så hurtigt som muligt henvendelse til modtageren eller hans repræsentant for at aftale, hvilke forsendelsesdokumenter der er nødvendige.
- (³) Leverandøren overdrager modtageren en attest fra en officiel instans, hvori det for det leverede produkts vedkommende attesteres, at de gældende normer vedrørende nuklear stråling i den pågældende medlemsstat ikke er blevet overtrådt. Radioaktivitetsattesten skal indeholde oplysning om indholdet af cæsium 134 og 137 og af jod 131.
- (⁴) Kommissionens forordning (EF) nr. 259/98 (EFT L 25 af 31. 1. 1998, s. 39) er gældende for eksportrestitutionsen. Den i artikel 2 i ovennævnte forordning anførte dato er den, der omhandles i punkt 22 i dette bilag. Leverandørens opmærksomhed henledes på artikel 4, stk. 1, sidste afsnit, i nævnte forordning. Der fremsendes kopi af licensen, så snart udførselsangivelsen er antaget (fax (32-2) 296 20 05).
- (⁵) Leverandøren skal ved varens levering overbringe modtageren eller hans repræsentant følgende dokumenter:
— phytosanitært certifikat.
- (⁶) Uanset EFT C 114 af 29. 4. 1991; punkt II B 3 c), affattes påskriften således: »Det Europæiske Fællesskab«.
- (⁷) Med henblik på eventuel omladning i andre sække skal leverandøren levere 2 % tomme ekstra sække af samme kvalitet som de sække, hvori varen er emballeret, med et stort »R« påført efter påskriften.
-

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 113/1999
af 18. januar 1999
om levering af flækærter som fødevarehjælp

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1292/96 af 27. juni 1996 om fødevarehjælpspolitik og fødevarehjælpsforvaltning og om særlige aktioner til støtte for fødevarerikigheden ⁽¹⁾, særlig artikel 24, stk. 1, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

Den nævnte forordning indeholder en liste over de lande og organer, der kan modtage fællesskabsbistand, og fastsætter de generelle kriterier for transport af fødevarehjælpen ud over fob-stadiet;

som følge af flere afgørelser vedrørende tildeling af fødevarehjælp har Kommissionen tildelt visse modtagere flækærter;

disse leveringer bør foretages i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2519/97 af 16. december 1997 om almindelige bestemmelser for tilvejebringelse af produkter, der i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1292/96 skal leveres som led i Fællesskabets fødevarehjælp ⁽²⁾; det er blandt andet nødvendigt at præcisere frister og leveringsbetingelser ved bestemmelsen af de heraf følgende omkostninger;

for at sikre, at leveringerne kan gennemføres, bør de bydende have mulighed for at tilvejebringe grønne flækærter eller gule flækærter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Med henblik på levering som fødevarehjælp til de i bilagene anførte modtagere skal der i Fællesskabet tilvejebringes flækærter efter bestemmelserne i forordning (EF) nr. 2519/97 og på de i bilaget anførte betingelser. Tildeling af leveringerne sker ved licitation.

Buddet skal omfatte enten grønne flækærter eller gule flækærter. For at komme i betragtning skal der i budet præcist anføres, hvilken type af ærter det vedrører.

Den bydende anses for at være bekendt med de generelle og særlige betingelser og for at have accepteret dem. Enhver anden betingelse eller ethvert forbehold i hans bud anses for ikke at være skrevet.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. januar 1999.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 166 af 5. 7. 1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 346 af 17. 12. 1997, s. 23.

BILAG

PARTI A, B

1. **Aktion nr.:** 94/98 (parti A); 95/98 (parti B)
2. **Modtager** ⁽²⁾: WFP (World Food Programme), via Cristoforo Colombo 426, I-00145 Roma; tlf.: (39-6) 6513 2988; fax 6513 28 44/3; telex 626 675 WFP I.
3. **Modtagerens repræsentant:** udpeges af modtageren.
4. **Bestemmelsesland:** Nordkorea
5. **Produkt, der skal tilvejebringes** ⁽⁸⁾: flækærter
6. **Samlet mængde (tons netto):** 6 000 tons.
7. **Antal partier:** 2 (parti A: 3 000 tons; parti B: 3 000 tons)
8. **Produktets karakteristika og kvalitet** ⁽³⁾ ⁽⁴⁾ ⁽⁷⁾: —
9. **Emballering** ⁽⁵⁾: se EFT C 267 af 13. 9. 1996, s. 1 (2.1 A 1.a, 2.a og B.4) eller (4.0 A 1c, 2.c og B.4).
10. **Etikettering eller mærkning** ⁽⁶⁾: se EFT C 114 af 29. 4. 1991, s. 1 (IV.A.3)
  - Sprog, der skal benyttes ved mærkningen: engelsk
  - Yderligere angivelser: —
11. **Den måde, produktet tilvejebringes på:** Fællesskabets marked
Produktet skal stamme fra Fællesskabet.
12. **Forudset leveringsstadium:** frit afskibningshavn
13. **Alternativt leveringsstadium:** —
14. a) **Afskibningshavn:** —
b) **Lasteadresse:** —
15. **Lossehavn:** —
16. **Bestemmelsessted:** —
  - transithavn eller -lager: —
  - transportvej over land: —
17. **Periode eller sidste dato for levering på det forudsete stadium:**
  - første frist: 8. - 28. 3. 1999
  - anden frist: 22. 3. - 11. 4. 1999.
18. **Periode eller sidste dato for levering på det alternative stadium:**
  - første frist: —
  - anden frist: —
19. **Frist for indgivelse af bud (klokken 12, Bruxelles-tid):**
  - første frist: 2. 2. 1999
  - anden frist: 16. 2. 1999.
20. **Budsikkerhedens størrelse:** 5 EUR/ton
21. **Adresse for indsendelse af bud og budsikkerheder** ⁽¹⁾: Bureau de l'aide alimentaire, Attn. Mr T. Vestergaard, Bâtiment Loi 130, bureau 7/46, rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel; telex 25670 AGREC B; fax (32-2) 296 70 03 / 296 70 04 (udelukkende).
22. **Eksportrestitution:** —

Noter:

- (¹) Yderligere oplysninger: André Debongnie (tlf. (32-2) 295 14 65)
Torben Vestergaard (tlf. (32-2) 299 30 50).
- (²) Leverandøren retter så hurtigt som muligt henvendelse til modtageren eller hans repræsentant for at aftale, hvilke forsendelsesdokumenter der er nødvendige.
- (³) Leverandøren overdrager modtageren en attest fra en officiel instans, hvori det for det leverede produkts vedkommende attesteres, at de gældende normer vedrørende nuklear stråling i den pågældende medlemsstat ikke er blevet overtrådt. Radioaktivitetsattesten skal indeholde oplysning om indholdet af cæsium 134 og 137 og af jod 131.
- (⁴) Leverandøren skal ved varens levering overbringe modtageren eller hans repræsentant følgende dokument:
— sanitært certifikat.
- (⁵) Med henblik på eventuel omladning i andre sække skal leverandøren levere 2 % tomme ekstra sække af samme kvalitet som de sække, hvori varen er emballeret, med stort »R« påført efter påskriften.
- (⁶) Uanset EFT C 114 af 29. 4. 1991 punkt IV A 3 c), affattes påskriften således: »Det Europæiske Fællesskab«, og uanset punkt IV A 3 b) affattes påskriften således: »Flækærter«.
- (⁷) For at komme i betragtning skal der i budet præcist anføres, hvilken type af ærter det vedrører.
- (⁸) Gulle eller grønne ærter (*Pisum sativum*) bestemt til konsum, nyhøstede. Ærterne må ikke være kunstigt farvede. Flækærterne skal være dampbehandlede i mindst to minutter eller være gasbehandlede (*), og de skal opfylde følgende krav:
— vandindhold: højst 15 %
— fremmedlegemer: højst 0,1 %
— brudærter: højst 10 % (ved brudærter forstås de dele af ærter, der falder gennem en rundthulssigte på 5 mm)
— procentdel med anden eller afvigende farve: højst 1,5 % (gule ærter), højst 15 % (grønne ærter)
— tilberedningstid: højst 45 min. efter opblødning (12 timer).

(*) Tilslagsmodtageren leverer ved varens levering til modtageren eller hans stedfortræder fumigeringscertifikat.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 114/1999

af 18. januar 1999

om fastlæggelse af, i hvilket omfang ansøgninger om udstedelse af eksportlicenser indgivet i januar 1999 for oksekødsprodukter, der nyder særbehandling ved indførsel til et tredjeland, kan imødekommes

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1445/95 af 26. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for oksekød og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2377/80 ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2648/98 ⁽²⁾, særlig artikel 12, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 12 i forordning (EF) nr. 1445/95 er der fastsat nærmere bestemmelser vedrørende ansøgningerne om eksportlicenser for de i artikel 1 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2973/79 ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3434/87 ⁽⁴⁾, omhandlede produkter;

ved forordning (EØF) nr. 2973/79 er det fastsat, hvilke mængder kød der kan udføres i henhold til denne forordning for første kvartal af 1999;

de mængder, for hvilke der er ansøgt om licens for første kvartal af 1999, er mindre end de disponible mængder, disse ansøgninger kan derfor imødekommes i fuldt omfang —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Alle ansøgninger om eksportlicens, der er indgivet i januar 1999 for det i forordning (EØF) nr. 2973/79 omhandlede oksekød for første kvartal af 1999, imødekommes i fuldt omfang.

Artikel 2

Der kan i løbet af de ti første dage af andet kvartal af 1999 indgives ansøgninger for 2 500 tons kød som omhandlet i artikel 1 i henhold til artikel 12 i forordning (EF) nr. 1445/95.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 19. januar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. januar 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 143 af 27. 6. 1995, s. 35.

⁽²⁾ EFT L 335 af 10. 12. 1998, s. 39.

⁽³⁾ EFT L 336 af 29. 12. 1979, s. 44.

⁽⁴⁾ EFT L 327 af 18. 11. 1987, s. 7.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 22. december 1998

om bekræftelse af de foranstaltninger, der er anmeldt af Østrig i henhold til artikel 6, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald

(meddelt under nummer K(1998) 3940)

(Kun den tyske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(1999/42/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald⁽¹⁾, særlig artikel 6, stk. 6,

efter høring af det udvalg, der er blevet nedsat ved direktiv 94/62/EF, og

ud fra følgende betragtninger:

I. PROCEDURE

1. Direktiv 94/62/EF

Direktiv 94/62/EF, der er baseret på traktatens artikel 100 A, har til formål at harmonisere medlemsstaternes foranstaltninger i forbindelse med håndtering af emballage og emballageaffald dels for at forebygge og mindske miljøbelastningen herfra og derved sikre et højt miljøbeskyttelsesniveau, dels for at sikre det indre markeds rette funktion og undgå handelshindringer såvel som forvriddning og begrænsning af konkurrencen i Fællesskabet. Med henblik herpå fastsætter artikel 6, stk. 1 i direktivet

bl.a. en række konkrete mål, som medlemsstaterne skal nå med hensyn til genanvendelse og genvinding af emballageaffald.

I henhold til artikel 6, stk. 1, litra a), skal mellem 50 vægtprocent som et minimum og 65 vægtprocent som et maksimum af emballageaffaldet genanvendes senest den 30. juni 2001. Ifølge artikel 6, stk. 1, litra b), skal, inden for rammerne af dette generelle mål og inden for den samme tidsfrist, mellem 25 vægtprocent som et minimum og 45 vægtprocent som et maksimum af samtlige de materialer, der indgår i emballageaffaldet, genvindes med et minimum på 15 vægtprocent for hvert emballagemateriale.

Artikel 6, stk. 6, indfører en overvågningsprocedure, der skal sikre, at der er sammenhæng mellem de forskellige strategier, som medlemsstaterne vælger, navnlig, med henblik på at undgå, at de mål, der fastsættes i en medlemsstat, er til hinder for, at andre medlemsstater kan opfylde direktivet, eller kan give anledning til fordrejning på det indre marked.

I medfør af artikel 6, stk. 6, i direktiv 94/62/EF skal Kommissionen bekræfte disse foranstaltninger efter at have forvisset sig om, at de opfylder de fastsatte betingelser.

⁽¹⁾ EFT L 365 af 31. 12. 1994, s. 10.

2. De anmeldte foranstaltninger

Den 23. december 1994 meddelte den østrigske regering i henhold til Rådets direktiv 83/189/EØF af 28. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter (¹⁾ Kommissionen et udkast til de nationale foranstaltninger, der skulle vedtages for emballage og emballageaffald (anmeldelse 94/9059/A). Disse foranstaltninger tog sigte på at bringe den østrigske lovgivning (forordning 645 af 1992 om emballageaffald og forordning 646 af 1992 om målsætninger for emballageaffald) i overensstemmelse med direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald, der skulle gennemføres i den nationale lovgivning inden den 30. juni 1996. Som led i korrespondancen med Kommissionen vedrørende denne anmeldelse meddelte den østrigske regering den 29. maj 1995, at den havde til hensigt at gå længere end det mål for genvinding, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, litra b), i direktiv 94/62/EF. I meddelelsen anførte den østrigske regering, at maksimumsprocenten for genvinding allerede var overskredet i 1994, og at statistiske oplysninger viste, at det samme ville blive tilfældet i 1995. Da der var fastlagt programmer, som rækker ud over disse mål i de følgende år, ansøgte den østrigske regering om Kommissionens bekræftelse. I lyset af ændringen af den østrigske emballagelovgivning henviste den østrigske regering til både 1998 og 2001 (lovgivningen indeholder bestemmelser om, at der senest i 1999 skal foretages en revision eller forhøjelse af genvindingsmålet for 2001).

Den 17. juli 1995 blev ændringsforslaget til den østrigske emballagelovgivning endnu en gang anmeldt til Kommissionen i henhold til artikel 16 i direktiv 94/62/EF. Denne artikel foreskriver, at medlemsstaterne skal meddele Kommissionen udkastene til de foranstaltninger, de agter at træffe inden for rammerne af dette direktiv, bortset fra foranstaltninger af fiskal karakter, men inklusive tekniske specifikationer i forbindelse med fiskale foranstaltninger, som skal tilskynde til at opfylde sådanne tekniske specifikationer, så Kommissionen kan gennemgå dem i lyset af de gældende bestemmelser; i sådanne tilfælde følger Kommissionen proceduren i direktiv 83/189/EØF.

I brev af 19. oktober 1995 til de østrigske myndigheder som led i anmeldelse 94/9059/A tog Kommissionen til efterretning, at Østrig havde til hensigt at gøre brug af artikel 6, stk. 6, og anmodede om yderligere oplysninger, især vedrørende hvilken genvindingsprocent der var planlagt, hvilken kapacitet der var forudset med henblik på at nå dette mål, og hvilke foranstaltninger der var truffet for at undgå, at det gav anledning til forvriddning på det indre marked, og at andre medlemsstater fik problemer med at opfylde direktiv 94/62/EF. Svaret på dette brev blev modtaget den 20. juni 1996. Der var ikke angivet nogen

præcis, forventet genvindingsprocent, men de østrigske myndigheder nævnte dog, at der i de kommende år forventedes en lille overskridelse af maksimumsprocenten for genvinding, fortrinsvis for emballage af papir og glas. At der findes tilstrækkelig genvindingskapacitet, dokumenteredes i en rapport, som forbundsministeriet for miljø havde bestilt, og som blev sendt til Kommissionen i september 1996. Denne rapport indeholder tal for genvinding af de forskellige emballagematerialer for 1994. For så vidt angår planlagte foranstaltninger til at undgå markedsforvriddning og problemer for de andre medlemsstaterne med at opfylde direktivet, blev det anført i brevet, at gennemførelsen af lovgivningen havde vist, at der ikke ville opstå sådanne problemer.

En revideret udgave af Østrigs emballageforordning og forordning om målsætningerne for emballageaffald blev anmeldt i henhold til direktiv 83/189/EØF og artikel 16 i direktiv 94/62/EF den 26. august 1996 (anmeldelse 96/332/A) og den 25. marts 1997 (anmeldelse 97/156/A). Forordningerne blev offentliggjort den 29. november 1996 (nr. 648 og 649) og den 13. august 1997 (nr. 232).

Forordning 648/96 (§ 11, stk. 7) fastlægger mål for økonomiske beslutningstagere (producenter, importører, påfyldningsvirksomheder og distributører), som deltager i en indsamlings- og genvindingsordning, der er anerkendt af de offentlige myndigheder. Genvindingsmålet for disse erhvervsdrivende er sat til 25 vægtprocent af emballageaffaldet (med et minimum på 15 vægtprocent for hvert enkelt emballagemateriale), som fra 1997 skal nås for hvert kalenderår. Disse mål svarer til de mindstemål for genvinding, der er fastsat i direktiv 94/62/EF.

§ 10 i forordning 648/96 fastsætter genvindingsmål for økonomiske beslutningstagere, der ikke deltager i en anerkendt ordning. Disse mål, for hvert kalenderår, er følgende (i vægtprocent):

Papir, pap, karton og bølgepap	90 %
Glas	93 %
Keramiske produkter	95 %
Metal	95 %
Plast	40 %
Komposit til drikkevarer	40 %
Andet komposit	15 %

Procentdelene er beregnet ud fra den samlede mængde af hvert emballagemateriale.

⁽¹⁾ EFT L 109 af 26. 4. 1983, s. 8. Erstattet af direktiv 98/34/EF (EFT L 204 af 21. 7. 1998 s. 37).

En økonomisk beslutningstager, der ikke deltager i en anerkendt ordning, skal indsamle eller tilbagetage 90 vægtprocent af det emballagemateriale, han markedsfører. Hvis han indsamler eller tilbagetager mindre end 90 vægtprocent, men over 50 vægtprocent af det emballagemateriale, han markedsfører, er han forpligtet til at deltage i en anerkendt ordning for indsamling og genvinding for forskellen op til 90 vægtprocent. For denne mængde gælder målene i § 11, stk. 7. Hvis han indsamler eller tilbagetager under 50 vægtprocent af det emballagemateriale, han har markedsført, skal han deltage i en anerkendt ordning for indsamling og genvinding for forskellen op til 100 vægtprocent.

Også for denne mængde gælder målene i § 11, stk. 7.

Følgende andre mål for drikkevareemballager er fastsat i forordning 649/96:

§ 2 fastsætter, at for at forebygge og genvinde affald fra drikkevareemballager skal følgende procentdele af drikkevareemballager beregnet i forhold til det flaskevolumen, der sælges på hjemmemarkedet, genanvendes ved genpåfyldning, miljøforsvarlig genvinding og energiudnyttelse:

	(%)			
	1993	1994	1997	2000
Mineralvand, kildevand og danskvand	90	92	92	96
Øl	90	91	92	94
Alkoholfrie softdrinks (f.eks. limonade), herunder alkoholfrie drikkevarer med indhold af humle og malt	80	80	80	83
Frugtsaft og andre frugtsaftholdige drikkevarer	40	45	60	80
Mælk og flydende mælkeprodukter	25	40	60	80
Vin	60	65	80	80
Mousserende drikkevarer (af champagnetyper) og spiritus	60	65	70	80

Målene er udtrykt i vægt; procentdelene er beregnet ud fra den samlede mængde emballagemateriale, der er anvendt til hvert enkelt produkt.

Derudover fastsætter § 3 absolutte maksimumsmængder af restprodukter fra andet emballageaffald (andet emballageaffald end fra drikkevarer), som må behandles i affalds-

behandlingsanlæg, medmindre det drejer sig om anlæg til materiale-genvinding eller energiudnyttelse.

	(tons)		
	1994	1998	2001
Glas	70 000	54 000	38 000
Plast	160 000	90 000	60 000
Papir, pap, karton, bølgepap	209 000	140 000	99 000
Metal	55 000	36 000	17 000
Komposit	81 000	50 000	30 000

3. Udtalelser

Artikel 6, stk. 6, fastsætter, at Kommissionen træffer beslutning efter at have undersøgt foranstaltningerne sammen med medlemsstaterne. Til dette formål har Kommissionen hørt medlemsstaterne om den pågældende anmeldelse i det udvalg, der er nedsat ved artikel 21 i direktiv 94/62/EF. Denne høringssprocedure ansås at være den bedste løsning, og ingen af medlemsstaterne gjorde indsigelse herimod. Den første drøftelse fandt sted på mødet den 21. april 1997. Medlemsstaterne blev derefter opfordret til at indgive skriftlige kommentarer til Kommissionen inden den 31. maj 1997. Belgien, Danmark, Frankrig, Irland, Nederlandene, Østrig og Det Forenede Kongerige afgav skriftlige kommentarer. Sagen blev drøftet igen på mødet den 4. september 1997.

Ingen af medlemsstaterne hævdede, at de østrigske foranstaltninger kunne skabe forvriddning på det indre marked eller være til hinder for, at andre medlemsstater kan opfylde direktivet.

Fleere medlemsstater udtalte, at der burde indgås en aftale mellem Kommissionen og medlemsstaterne om en særlig procedure for, hvilke oplysninger medlemsstaterne skal give, når de anmelder en foranstaltning i henhold til artikel 6, stk. 6. Der blev dog peget på en række vanskeligheder, navnlig det vanskelige i at vurdere, hvilken kapacitet til genanvendelse og genvinding der findes på det åbne internationale marked, og at det ikke altid er muligt at forudse, om bestemte foranstaltninger kan bevirke, at maksimumsprocenterne i direktiv 94/62/EF overskrides.

Frankrig fandt, at det var svært for Kommissionen og medlemsstaterne at tage stilling til dette spørgsmål, når der ikke fandtes en fælles metode til udformning af databasen (i henhold til artikel 12 i direktiv 94/62/EF), fordi der indtil da ville være vanskeligheder forbundet med

at beregne de nåede mål. Frankrig foreslog derfor at vente med at træffe beslutning om anmeldelsen fra Østrig, indtil der forelå en fælles metode⁽¹⁾.

På udvalgsrådet var der generel enighed om, at der er behov for en løbende overvågning af konsekvenserne af foranstaltningerne, for at kunne påvise og gribe ind over for eventuelle handelsforvridninger, hvis sådanne skulle forekomme. Det Forenede Kongerige påpegede, at det ville være nyttigt at give oplysninger om de økonomiske aspekter, f.eks. oversigter over tidligere og forventede niveauer for genvinding og genvindingsskapacitet og for import og eksport af emballageaffald, såvel som oversigter over prisudviklingen i tidens løb. Der var imidlertid også almindelig enighed om, at det er de medlemsstater, der nærer frygt for at blive forhindret i at opfylde direktivet på grund af foranstaltninger, som træffes af andre medlemsstater, der skal spille hovedrollen i høringsproceduren. Hvis det, at en foranstaltning rækker ud over maksimumsmålene i direktivet, skaber problemer for en anden medlemsstat, er det først og fremmest denne medlemsstats pligt at gøre opmærksom på forholdet, så der kan træffes passende modforanstaltninger. Kommissionen opfordrer medlemsstaterne til øjeblikkeligt at indgive oplysninger om eventuelle skadelige virkninger på deres område som omhandlet i artikel 6, stk. 6, hvis en sådan situation skulle opstå.

Det Forenede Kongerige foreslog også, at virkningerne af eventuelle højere mål undersøges i forbindelse med den planlagte revision af de i artikel 6, stk. 1, fastsatte mål, der skal være afsluttet senest den 1. januar 2001.

II. VURDERING

I betragtning af den forsinkelse, det ville betyde, hvis Kommissionen skulle vente på data udformet i overensstemmelse med Kommissionens beslutning 97/138/EF⁽²⁾, og da ingen medlemsstater har indberettet negative virkninger som omhandlet i artikel 6, stk. 6, finder Kommissionen det ikke påkrævet at udsætte denne beslutning, som foreslået af Frankrig.

Artikel 6, stk. 6, i direktiv 94/62/EF giver medlemsstaterne mulighed for at gå ud over de mål, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, litra a) og b), hvis medlemsstaterne har tilstrækkelig kapacitet til genanvendelse og genvinding. Medlemsstaterne kan træffe sådanne foranstaltninger, hvis de tager sigte på et højt miljøbeskyttelsesmål, og forudsat at de ikke giver anledning til forvridning på det indre

marked og ikke er til hinder for, at andre medlemsstater kan opfylde direktivet. De må heller ikke udgøre et vilkårligt middel til diskrimination eller en skjult handelshindring mellem medlemsstaterne.

I dette tilfælde har Østrig anmodet om dispensation fra artikel 6, stk. 1, litra b).

Kommissionen har hørt medlemsstaterne, og disse har ikke rejst indvendinger mod de østrigske foranstaltninger.

a) Tilstrækkelig kapacitet til genvinding

Efter Kommissionens fortolkning af dette kriterium, betyder det ikke, at medlemsstaterne skal være fuldstændig selvhjulpne med hensyn til genvinding og genanvendelse. Medlemsstaterne kan også benytte kapacitet i andre medlemsstater og i tredjelande for at opfylde deres genvindings- og genanvendelsesmål. Det gør det imidlertid vanskeligt at foretage en nøjagtig beregning af den disponible kapacitet, fordi genvinding finder sted på et åbent internationalt marked.

Dette kriterium tjener også til at sikre, at foranstaltninger, der træffes i en medlemsstat, ikke er til hinder for, at andre medlemsstater kan opfylde direktivet. Kriteriet bør derfor ses i sammenhæng med de andre kriterier i artikel 6, stk. 6. I praksis er overholdelse af dette kriterium et signal om overholdelse af kriterium »b« og »c« nedenfor. Hvis der opstilles mål, der går ud over målene i artikel 6, stk. 1, bør det navnlig sikres, at dette ikke er til skade for indsamlings- og genvindingsordninger i andre medlemsstater.

Hvad de af Østrig anmeldte foranstaltninger angår, har den østrigske regering oplyst, at overskridelsen af maksimumsprocenterne for genvinding ville afhænge af genvindingen af papir (papir udgør 44 vægtprocent af den samlede emballage, der er i omsætning). For øjeblikket er der overkapacitet for genvinding af papir og glas samt for primæremballage af metal og plast og salgsemballage. Østrig skønnede, at der trods forøget indsamling/genvinding af brugt emballage fortsat ville være genvindingskapacitet til rådighed. Disse oplysninger fremgår af den rapport, der blev indgivet til Kommissionen i september 1996, og som Kommissionen har videresendt til de øvrige medlemsstater. Rapporten viser, at i 1994 blev omkring 55 vægtprocent af det emballageaffald, der var i omsætning, genanvendt (481 000 af 876 300 tons) — 52 vægtprocent i form af genvinding af materiale (456 700 tons) og 3 vægtprocent i form af energiudnyttelse — men drikkevareemballage er ikke medtaget i disse beregninger. Genanvendelsesprocenten for glas var 69, for papir og pap

⁽¹⁾ Med hensyn til dette spørgsmål er man nået til enighed om, at databaserne skal udformes i tråd med Kommissionens beslutning 97/138/EF for at sikre overensstemmelse med direktivets målsætninger og den fremtidige opstilling af en fælles metodologi. Men dette er ikke en betingelse for at kunne bekræfte foranstaltninger som omhandlet i artikel 6, stk. 6.

⁽²⁾ EFT L 52 af 22. 2. 1997, s. 22.

72, for metal 44, for plast 25 og for komposit 4. På grundlag af en tilsvarende produktion i de kommende år forventer Østrig, når der ikke tages hensyn til drikkeva-reemballage, en lille overskridelse af målprocenten i artikel 6, stk. 1, litra b), i direktiv 94/62/EF. Dette vedrører først og fremmest glas og metal. Dette betyder, at der er disponibel kapacitet i Østrig. Kommissionen mener, at Østrig har tilstrækkelig genvindingskapacitet.

b) Potentiel forvridding på det indre marked

Kommissionen har vurderet de foranstaltninger, Østrig har anmeldt, og finder ikke, at de indsamlings- og genvindingsordninger, den østrigske lovgivning pålægger de erhvervsdrivende, giver anledning til forvridding på det indre marked.

Den østrigske regering har erklæret, at den hidtidige anvendelse af disse foranstaltninger har vist, at de ikke har givet anledning til forvridding af markedet. Høringen af de andre medlemsstater har vist, at ingen af medlemsstaterne mener, at den østrigske foranstaltning vil kunne føre til forvridding af markedet. Kommissionen sidder ikke med andre oplysninger, hvorefter de østrigske foranstaltninger skulle føre til markedsforvridding.

c) Foranstaltningerne må ikke være til hinder for, at andre medlemsstater kan opfylde direktivet

Formålet med dette kriterium er at undgå, at medlemsstaternes genvindings- og genanvendelseskapacitet tages op af emballageaffald, der indsamles i andre medlemsstater. Dette har navnlig betydning for medlemsstater, som ikke er begyndt at genvinde emballageaffald i stor skala, og som endnu ikke har (fuldt udviklede) indsamlingsordninger.

I vurderingen af de anmeldte foranstaltninger ud fra dette kriterium bør der navnlig tages hensyn til indstillingen hos de medlemsstater, hvor opfyldelsen af direktivets mål vil kunne vanskeliggøres som følge af foranstaltninger, der træffes i andre medlemsstater. Ingen af medlemsstaterne har givet udtryk for, at de foranstaltninger, Østrig har anmeldt, vil kunne være til hinder for deres opfyldelse af direktivet. Heller ikke Kommissionen har kendskab til eller fået påpeget problemer med at opfylde direktivet i andre medlemsstater som følge af de østrigske foranstaltninger.

I vurderingen af, om Østrigs overskridelse af genvindingsmålet vil kunne føre til, at genvindingkapaciteten i andre medlemsstater udnyttes, hvorved andre medlemsstater kan få vanskeligt ved at opfylde direktivets mål, tager Kommissionen også i betragtning, at Østrig kun frembringer ca. 1 % af den mængde emballageaffald, der produceres i Fællesskabet. Efter Kommissionens opfattelse er der derfor ikke nogen reel fare for, at dette vil give andre medlemsstater problemer med at opfylde målene i direktiv 94/62/EF.

d) Foranstaltningerne må ikke udgøre et vilkårligt middel til diskrimination

De østrigske foranstaltninger gælder for alt emballageaffald, uanset om det stammer fra indenlandske eller importerede produkter. Kommissionen har ikke modtaget klager gående ud på, at den østrigske lovgivning medfører vilkårlig diskrimination. Kommissionen har hørt medlemsstaterne og har ikke heller ikke i denne forbindelse fået påpeget tilfælde af diskrimination.

e) Foranstaltningerne må ikke udgøre en skjult handelshindring

Med dette kriterium tænkes der på muligheden for restriktioner for importen fra andre medlemsstater og på indirekte beskyttelse af indenlandsk produktion. Affald er varer, der henhører under traktatens artikel 30-36. Foranstaltninger vedrørende affaldshåndtering kan derfor under visse omstændigheder begrænse handelen eller beskytte den indenlandske produktion. Indholdet af de østrigske foranstaltninger og omstændighederne for deres anvendelse giver imidlertid ikke noget holdepunkt for en sådan konklusion. Genvindingsmålene gælder alt emballageaffald, uanset om det stammer fra indenlandske eller importerede produkter. Betingelserne for deltagelse i en indsamlings- og genvindingsordning, som er anerkendt af myndighederne, gælder både for indenlandske og udenlandske produkter. Kommissionen har ikke modtaget klager i denne henseende.

III. KONKLUSION

Kommissionen konkluderer, i lyset af de oplysninger, som Østrig har indgivet, og af resultatet af høringen af medlemsstaterne, som er beskrevet i betragtningerne ovenfor, at de foranstaltninger, som Østrig har anmeldt i henhold til artikel 6, stk. 6, i direktiv 94/62/EF, bør bekræftes, da der er skabt vished for, at

- der er tilstrækkelig genvindingskapacitet i Østrig
- foranstaltningerne ikke fører til forvridding på det indre marked
- foranstaltningerne ikke er til hinder for, at andre medlemsstater kan opfylde direktivet
- foranstaltningerne ikke udgør et vilkårligt middel til diskrimination
- foranstaltningerne ikke udgør en skjult handelshindring mellem medlemsstaterne —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

De foranstaltninger, som rækker ud over det i artikel 6, stk. 1, litra b), i direktiv 94/62/EF fastlagte maksimumsmål, og som Østrig har anmeldt, bekræftes.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Republikken Østrig.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1998.

På Kommissionens vegne
Ritt BJERREGAARD
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 22. december 1998

om principiel anerkendelse af, at det dossier, som er forelagt til grundig behandling med henblik på eventuel optagelse af CGA 279 202 (trifloxystrobin), clefoxydim (BAS 625H), etoxazol og ferriphosphat i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, er fuldstændigt

(meddelt under nummer K(1998) 4355)

(EØS-relevant tekst)

(1999/43/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens direktiv 98/47/EF ⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge direktiv 91/414/EØF (i det følgende benævnt »direktivet«) skal der udarbejdes en EF-liste over godkendte aktive stoffer i plantebeskyttelsesmidler;

medlemsstaternes myndigheder har af ansøgerne fået forelagt et dossier med henblik på at få optaget fire aktive stoffer i direktivets bilag I;

Novartis Crop Protection UK Ltd forelagde de britiske myndigheder et dossier vedrørende det aktive stof CGA 279 202 (trifloxystrobin) den 28. januar 1998;

BASF AG forelagde de spanske myndigheder et dossier vedrørende det aktive stof clefoxydim (BAS 625H) den 2. april 1998;

Sumitomo Chemical Agro Europe SA forelagde de franske myndigheder et dossier vedrørende det aktive stof etoxazol den 21. april 1998;

W. Neudorff GmbH KG forelagde de tyske myndigheder et dossier vedrørende det aktive stof ferriphosphat den 27. august 1998;

nævnte myndigheder gav Kommissionen resultaterne af en første undersøgelse af, om dossieret er fuldstændigt med hensyn til data- og informationskravene i direktivets

bilag II, og for mindst et plantebeskyttelsesmiddel, der indeholder det aktive stof, i direktivets bilag III; derefter indsendte ansøgerne dossieret til Kommissionen og de øvrige medlemsstater i henhold til artikel 6, stk. 2;

dossiererne vedrørende CGA 279 202 (trifloxystrobin), clefoxydim (BAS 625H), etoxazol og ferriphosphat blev videregivet til Den Stående Komité for Plantesundhed den 15. oktober 1998;

efter direktivets artikel 6, stk. 3, skal det på EF-plan bekræftes, at hvert dossier anses for principielt at opfylde data- og informationskravene i direktivets bilag II og for mindst ét plantebeskyttelsesmiddel, der indeholder det aktive stof, i direktivets bilag III;

bekræftelsen er nødvendig, for at der kan foretages en grundig behandling af dossieret, og for at medlemsstaterne foreløbigt kan godkende plantebeskyttelsesmidler, der indeholder det aktive stof, samtidig med at betingelserne i direktivets artikel 8, stk. 1, navnlig kravet om, at der skal foretages en detaljeret vurdering af det aktive stof og plantebeskyttelsesmidlet ud fra direktivets krav, opfyldes;

ovenstående udelukker ikke, at der kan anmodes om yderligere data eller oplysninger fra ansøgeren, hvis det under den grundige behandling viser sig, at der er behov for sådanne, for at der kan træffes en afgørelse;

medlemsstaterne og Kommissionen går ud fra, at Det Forenede Kongerige vil foretage en grundig behandling af dossieret vedrørende CGA 279 202 (trifloxystrobin), at Spanien vil foretage en grundig behandling af dossieret vedrørende clefoxydim (BAS 625H), at Frankrig vil foretage en grundig behandling af dossieret vedrørende etoxazol, og at Tyskland vil foretage en grundig behandling af dossieret vedrørende ferriphosphat;

⁽¹⁾ EFT L 230 af 19. 8. 1991, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 191 af 7. 7. 1998, s. 50.

Det Forenede Kongerige, Spanien, Frankrig og Tyskland fremlægger konklusionerne af behandlingen tillige med eventuelle anbefalinger om optagelse af eventuelle betingelser herfor for Kommissionen hurtigst muligt og senest i løbet af et år; når denne rapport foreligger, vil den grundige behandling blive fortsat med sagkyndig bistand fra alle medlemsstaterne i Den Stående Komité for Planter sundhed;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter sundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Følgende dossierer opfylder data- og informationskravene i direktivets bilag II og for mindst et plantebeskyttelsesmiddel, der indeholder det aktive stof, i direktivets bilag III under hensyntagen til de påtænkte anvendelsesformål:

- 1) Dossieret, som Novartis Crop Protection UK Ltd indsendte til Kommissionen og medlemsstaterne med henblik på optagelse af CGA 279 202 (trifloxystrobin) som aktivt stof i bilag I til direktiv 91/414/EØF, og som blev videregivet til Den Stående Komité for Planter sundhed den 15. oktober 1998.

- 2) Dossieret, som BASF AG indsendte til Kommissionen og medlemsstaterne med henblik på optagelse af clefoxydim (BAS 625H) som aktivt stof i bilag I til direktiv 91/414/EØF, og som blev videregivet til Den Stående Komité for Planter sundhed den 15. oktober 1998.
- 3) Dossieret, som Sumitomo Chemical Agro Europe SA indsendte til Kommissionen og medlemsstaterne med henblik på optagelse af etoxazol som aktivt stof i bilag I til direktiv 91/414/EØF, og som blev videregivet til Den Stående Komité for Planter sundhed den 15. oktober 1998.
- 4) Dossieret, som W. Neudorff GmbH KG indsendte til Kommissionen og medlemsstaterne med henblik på optagelse af ferriphosphat som aktivt stof i bilag I til direktiv 91/414/EØF, og som blev videregivet til Den Stående Komité for Planter sundhed den 15. oktober 1998.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 6. januar 1999

i henhold til bestemmelserne i Rådets forordning (EF) nr. 3286/94 om den brasilianske importlicensordning for stålplader

(meddelt under nummer K(1998) 4468)

(1999/44/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3286/94
af 22. december 1994 om fastsættelse af fællesskabsproce-
durer på området for den fælles handelspolitik med
henblik på at sikre udøvelsen af Fællesskabets rettigheder
i henhold til internationale handelsregler, navnlig regler
fastlagt i Verdenshandelsorganisationens regi ⁽¹⁾, senest
ændret ved forordning (EF) nr. 356/95 ⁽²⁾, særlig artikel 11
og 14,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. Procedure

- (1) Eurofer (Foreningen af Europæiske Stålproducenter) indgav den 30. april 1997 en klage i henhold til artikel 4 i forordning (EF) nr. 3286/94 (i det følgende benævnt »forordningen«) på vegne af sine medlemmer, som både er nationale sammenslutninger og individuelle selskaber i 12 af Den Europæiske Unions 15 medlemsstater, der tegner sig for over 90 % af produktionen af råstål i Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab.
- (2) Klageren påstod, at importen af flade produkter af rustfrit stål til Brasilien er undergivet ikke-automatiske importlicenser. Efter Eurofer's opfattelse ændrede de brasilianske myndigheder, der er ansvarlige for importlicensudstedelsen, praksis i maj 1996, således at de kun udstedte licenser, hvis der var fastsat en betalingsfrist på højst tredive dage for den vare, der skulle importeres. Klageren nævnte, at de brasilianske myndigheder hverken havde givet meddelelse om ændringen eller en forklaring på, hvilket retsgrundlag der lå til grund for at afvise licensansøgninger fra importører af fællesskabsvarer, og at ændringen tilsyneladende skyldtes interne retningslinjer i den brasilianske administration.

- (3) Ifølge klageren var håndhævelsen af den nye finansieringsfrist gradvis blevet skærpet i november 1996, hvor man begyndte at kræve en skriftlig forpligtelse til at overholde den af importørerne af stålprodukter, og igen i januar 1997, hvor der indførtes et nyt edb-kontrolsystem i forbindelse med udstedelsen af importlicenser (Siscomex).
- (4) Endelig pegede klageren på, at en generel ordning for valutakurskontrakter ved importbetingelser (krav om forudgående afregning af valutakurskontrakter for importbetalinger, hvor betalingsbetingelserne er under 360 dage) blev vedtaget den 25. marts 1997 via den brasilianske præsidents Medida Provisória nr. 1569, som den brasilianske bank igen gennemførte ved Circular nr. 2747, der også blev vedtaget den 25. marts 1997. Eurofer påstod, at denne lovgivning ikke erstattede de særlige regler for udstedelsen af importlicenser for stålprodukter, men at den gav de brasilianske myndigheder mulighed for at håndhæve foranstaltningerne mere strengt og effektivt, specielt i forbindelse med stålprodukter.
- (5) Klageren hævdede, at nævnte brasilianske praksis udgjorde en handelshindring i henhold til artikel 2, stk. 1, i forordningen, da den er en overtrædelse af Brasiliens internationale forpligtelser i henhold til WTO, og at sådanne hindringer skabte negative handelsmæssige virkninger for klageren.
- (6) Klageren påstod navnlig, at den brasilianske importlicensordning for produkter af rustfrit stål var en overtrædelse af artikel XI, III:4 og X i GATT 1994 såvel som artikel 1, stk. 4, artikel 3, stk. 3, artikel 5 og artikel 1, stk. 9 i WTO-aftalen om importlicensprocedurer.
- (7) Hvad angår de negative handelsmæssige virkninger, påstod klageren, at EF-producenternes og EF-eksportørernes handel påførtes alvorlige afbrydelser. Med indførelsen af den nævnte importlicensordning var mange importvarer blevet holdt tilbage i importhavnen, hvilket betød store ekstraomkostninger. Desuden betød afskaffelsen af de sædvanlige betalingsbetingelser på 180 dage, at importørerne ikke længere var i stand til at købe

⁽¹⁾ EFT L 349 af 31. 12. 1994, s. 71.⁽²⁾ EFT L 41 af 23. 2. 1995, s. 3.

varer, medmindre producenten eller eksportøren var rede til at bære omkostningerne til en længere betalingsperiode, hvilket lagde yderligere finansielle byrder over på producenten eller eksportøren og gjorde deres salg urentabelt. Den usikkerhed, som importordningen havde skabt, betød, at ordrer blev forsinket, og potentielle nye ordrer gik tabt på bekostning af EF-erhvervsgrenen.

- (8) Klagen indeholdt umiddelbart tilstrækkelige beviser til at berettige indledningen af en fællesskabsprocedure for undersøgelse i henhold til artikel 8 i forordningen. Kommissionen indledte derfor en sådan procedure⁽¹⁾ den 27. juni 1997.

B. Den brasilianske regerings svar til kravet om en betalingsfrist på 30 dage for udstedelse af ikke-automatiske licenser

- (9) Efter indledningen af undersøgelsen underrettede den brasilianske regering i en besvarelse af et spørgeskema Kommissionens tjenestegrene om, at listen over varer, som er undergivet ikke-automatiske importlicenser, snart ville blive ændret og ikke længere ville omfatte varer, som henhører under KN-kode 7219 og 7220 som nævnt i klagen i henhold til forordning (EF) nr. 3286/94. De brasilianske myndigheder bekræftede dette den 25. august 1997 og sendte en kopi af den foranstaltning (Comunicado nr. 23 af Departamento de Operações de Comércio Exterior (DECEX) af 11. august 1997, som offentliggjordes den 13. august og trådte i kraft ved offentliggørelsen), hvorved ændringen var sket. Bekræftelsen blev nærmere beskrevet den 11. december 1997, hvor de brasilianske myndigheder forklarede, at de pågældende varer nu er undergivet den automatiske importlicensordning, og at der ikke er krav om særlige betalingsbetingelser forbundet med udstedelsen af sådanne automatiske licenser.
- (10) Det var vigtigt, at varerne blev fjernet fra listen over varer, som er undergivet ikke-automatiske licenser, da ikke-automatiske importlicenser var de eneste håndgribelige administrative midler til at håndhæve kravet om den særlige 30-dages betalingsfrist. Klageren kunne kun indhente skriftligt bevis for forpligtelsen til at overholde en sådan betalingsfrist i forbindelse med individuelle afgørelser, hvor det blev nægtet at udstede ikke-automatiske importlicenser.
- (11) Under disse omstændigheder kan det fastslås, at man kan sætte lighedstegn mellem fjernelsen af de i klagen nævnte varer fra listen over varer, der er undergivet ikke-automatiske licenser, og fjernelsen

af den handelshindring, der nævnes i klagen med hensyn til kravet om den særlige betalingsfrist.

C. Den brasilianske lovgivning om en generel ordning for valutakurskontrakter ved betaling af importerede varer

- (12) Den brasilianske lovgivning om en generel ordning for valutakurskontrakter ved betaling af importerede varer, der blev vedtaget den 25. marts 1997, foreskriver, at importørerne er tvunget til at indgå kontrakter om valutaoperationer i en lokal bank inden for en vis frist i henhold til betalingsbetingelserne for de pågældende varer, i tilfælde hvor disse betalingsbetingelser er mindre end 360 dage. Det betyder, at importørerne skal stille sikkerhed i den pågældende bank indtil det tidspunkt, hvor fakturaen er betalt, eller de skal betale en præmie for valutakurskontrakten til en lokal bank.
- (13) Ifølge de brasilianske myndigheder afhænger hverken udstedelsen af importlicenser eller toldbehandling af varer af, om denne ordning overholdes. Følgerne af, at ordningen ikke blev overholdt, ville være, at den brasilianske centralbank krævede bøder. For at få klarhed over ordningens anvendelsesområde og virkninger og for at få fastslået, om den er forenelig med internationale handelsregler, har Kommissionen ført nøje tilsyn med nævnte brasilianske lovgivning, siden den blev vedtaget. Det Europæiske Fællesskab har i den forbindelse handlet på multilateralt niveau og indledte konsultationer i henhold til de relevante WTO-bestemmelser i januar 1998.

D. Seneste udvikling

- (14) Siden 1996 synes de brasilianske myndigheder at have tendens til både at håndhæve handelsforanstaltninger med restriktive virkninger for bestemte følsomme sektorer på en uigennemsigtig måde og til at vedtage horisontal lovgivning, som i hvert fald rummer mulighed for at påvirke importen negativt. Det stigende antal undersøgelsesprocedurer, der allerede er indledt eller påtænkes indledt i henhold til forordning (EF) nr. 3286/94, i forbindelse med klager fra europæiske eksportører, er klart tegn på en sådan tendens.

- (15) I forbindelse med en klage fra den belgiske tekstilindustri sammenslutning, FEBELTEX, indledte Kommissionen en undersøgelsesprocedure i henhold til forordningen den 27. februar 1998⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT C 197 af 27. 6. 1997, s. 2.

⁽²⁾ EFT C 63 af 27. 2. 1998, s. 2.

Denne procedure vedrører den ikke-automatiske importlicensordning, og den måde, ordningen har udviklet sig på, gennem bl.a. obligatoriske importbetalingsbetingelser og minimumimportpriser.

- (16) Ovennævnte procedure handler især om ordningens virkninger for visse tekstilvarer, men også om en praksis, som ligner den praksis, der er genstand for denne afgørelse. Så selv om proceduren er afsluttet, vil Kommissionen fortsat kunne føre tilsyn med den importlicensordning for stålplader, der i øjeblikket anvendes i Brasilien.

E. Henstilling

- (17) Undersøgelsesproceduren vedrørende den brasilianske importlicensordning for stålplader bør derfor afsluttes —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Undersøgelsesproceduren vedrørende den brasilianske importlicensordning for stålplader, der indledtes den 27. juni 1997, afsluttes hermed.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. januar 1999.

På Kommissionens vegne

Leon BRITTAN

Næstformand

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Kommissionens beslutning 1999/34/EF af 9. december 1998 om fremgangsmåderne i forbindelse med gennemførelse af Rådets direktiv 95/57/EF om indsamling af statistiske oplysninger vedrørende turisme

(De Europæiske Fællesskabers Tidende L 9 af 15. januar 1999)

På anden side af omslaget, indholdsfortegnelsen, og på side 23, under titlen, læses nummeret »1999/34/EF« som »1999/35/EF«.
